

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران بمناسبت 10 اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام

مجازات اعدام، اقدامی آگاهانه و سازمانیافته است که از جانب دولت‌ها برای قتل و نابودی مخالفین سیاسی، ناراضیان اجتماعی و قربانیان همین نظام سرمایه داری که دولت‌ها از آن پاسداری می‌کنند به اجرا در می‌آید. مجازات اعدام یکی از پایه‌های حاکمیت طبقه سرمایه دار در جهان امروز و حاکمیت طبقاتی در طول تاریخ برای به تسلیم کشاندن طبقات و اقشار تحت ستم جامعه بوده است. اعمال مجازات اعدام از جانب دولت‌ها و از جانب هر نیروئی که باشد و با هر توجیهی که صورت بگیرد یک ذره از ماهیت ضد انسانی و جنایتکارانه آن نمی‌کاهد.

10 اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام فرصتی دیگر است برای فعالین جنبش مبارزه برای لغو مجازات اعدام که افکار عمومی را در ابعاد هر چه گسترده تری با ماهیت ضد انسانی و جنایتکارانه مجازات اعدام آشنا کنند، 10 اکتبر در همان حال بار دیگر جامعه بشری را در مقابل این سؤال قرار می‌دهد که چرا در قرن بیست و یکم و در اوج پیشرفت تمدن و ارتقای فرهنگ بشری و نوع دوستی انسانها، جهان ما هنوز هم ننگ وجود مجازات اعدام را با خود حمل می‌کند.

در شرایطی که هر روزه به خیل میلیونی قربانیان نظام سرمایه داری افزوده می‌شود، دولت‌های سرمایه داری در کشورهایی که هنوز مجازات اعدام منسوخ نشده است برای به انحراف کشاندن افکار عمومی از توجه به ریشه یابی مشکلات و نابسامانیهای اجتماعی صدور حکم اعدام را بعنوان راه درمان این نابسامانیها و عکس العملی قاطع در برابر این معضلات اجتماعی معرفی می‌کنند. در ایران رژیم جمهوری اسلامی که در ردیف اول صدور و اجرای حکم اعدام در جهان قرار دارد اگرچه به دلیل جنبش‌های اعتراضی گسترده نتوانسته به سادگی سالهای گذشته فعالین سیاسی و فعالین جنبش‌های اجتماعی را به پای جوخه اعدام ببرد اما در همین سالها صدها تن از جوانان شهرهای مختلف ایران را مخفیانه و یا تحت عنوان اعدام "اراذل و اوباش" در ملا عام و در مقابل چشمان خیره مردم به قتل رسانده است. این رژیم هنوز هم تحت عنوان مقابله با جرائم جنایی با این جنایات و انسان کشی آشکار ادامه می‌دهد.

دولت‌ها و مدافعین مجازات اعدام بر این باورند که اعدام با ایجاد ترس و وحشت می‌تواند همچون یک عامل بازدارنده در برابر جرایم و جنایات عمل کند. اینها ادعا می‌کنند که استفاده از حربه اعدام به جانیان و خلافکاران نشان می‌دهد که جامعه قادر به تحمل جرم و جنایت آنها نیست. اما واقعیات خلاف این را نشان می‌دهد برای مثال در ایران که مجازات اعدام و اجرای این حکم در ملا عام به یک رکن حاکمیت جمهوری اسلامی تبدیل شده است، و یا در آمریکا که در بیشتر ایالت‌های آن هنوز حکم اعدام لغو نشده است سالانه میلیونها جرم از قبیل اعمال خشونت، قتل، دزدی، سرقت مسلحانه، تجاوز و ... رخ می‌دهد. آمار این جرایم در آمریکا و ایران با در نظر گرفتن نسبت جمعیت در مقایسه با کشورهای اروپایی که مجازات اعدام در آنها لغو شده است بسیار بیشتر است.

بنابراین روشن است که با مجازات اعدام، با قانونی کردن قتل و خشونت نمی‌توان با نابسامانیهای اجتماعی با قتل و خشونت در جامعه مقابله نمود، بلکه باید ریشه‌های اقتصادی و اجتماعی این نابسامانیها و مصائب اجتماعی را خشکاند تا حرمت و ارزش‌های والای انسانی جا یگاه واقعی خود را باز یابد.

اما در جامعه سرمایه داری که بر پاشنه سودآوری می چرخد و مالکیت خصوصی را مقدس می شمارد، نظامی که بر استثمار انسان از انسان مبتنی است، نظامی که بیکاری میلیونها انسان به خصلت نمای ساختاری آن تبدیل شده است، نظامی که کودکان را در کارگاه و معادن و مزارع به بردگی مزدی می کشاند، نظامی که جنگ و کشتار، فقر و گرسنگی و بی خانمانی جزئی از موجودیت آن است، جان و حرمت انسانها در آن هیچ ارزشی ندارد. مجازات اعدام لازمه این نظام است.

تا زمانیکه که نظام طبقاتی سرمایه داری پابرجاست و زمینه های مادی اعدام و بروز جرم و جنایت برای همیشه از جامعه رخت برنسته است، خواست ممنوعیت حکم اعدام، خواست بشریت آزادیخواه است.

جنبش مبارزه برای لغو مجازات اعدام، تاکنون بسیاری از دولت های جهان را وادار به الغای حکم اعدام کرده است. باشد تا 10 اکتبر روز جهانی مبارزه علیه اعدام، مقطعی دیگر برای تشدید و گسترش مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی و لغو مجازات اعدام در ایران و سراسر جهان باشد.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

8 اکتبر 2008

17 مهر 1387